Strøderne

i København

Interview med Københavns Kommandant

På toppen af København: Christiansborg

Oprøret på Christianshavn

Årgang 10 - JUNI/JULI - 2007

Fransk épicerie/ købmandshandel

Franske færdigretter to go!

Sandwich, soupe, salade, quiche au choix

Bourgogne-is i kugler

Vinafdeling, øl, café, thé, cidre, lemonade & jus

Konserves: salé & sucré

Sjove franske ting til dit køkken…

Bienvenue – hvor hanen galer!

L'éducation GOURMAND'IS
Larsbjørnsstræde 15
1454 Kbh.K.
Tlf.: 26 24 13 11

Åbent:
mandag til fredag
kl. 11-17.30
lørdag kl 12-16

Brillestel: kr. 3.000,-

KOLDBY OPTIK
Østerfælled Torv 35
2100 København Ø
Tlf. 35 55 70 05
www.koldbyoptik.dk

"Stræderne i København" er nu udkommet hver måned i over 1 år med det nye indhold og lay-out. Fra og med dette nummer er bladet udvidet med 4 sider.

Vi kan se, at interessen for bladet er øget, og vi byder velkommen til alle de nye abonnenter, der får bladet tilsendt.
Henrik Ploug, daglig leder og ansvarshavende redaktør.

Stræderne i KØBENHAVN
Udgivet af:
VK-Gruppen-Stræderne
Badstuestræde 15
1209 Kbh. K.
Tlf. 33 15 56 66
SE: 18197332
www.straederne.dk
kbh@straederne.dk

Ansvarshavende redaktør:
Henrik Ploug (FAF og DBA)
Redaktionelle medarbejdere:
Per Stisen
Connie P. Christensen (Kommunikation og Sprog)
Annoncer:
Per Stisen
Lay-out og opsætning:
Kirstine Ploug (DJ)
Fotografer:
Thomas Trane (DJ)
Kirstine Ploug (DJ)
Forside Foto:
Kirstine Ploug (DJ)
Garder Anders Arnth Nielsen

Trykkeri: Glumsø Bogtrykkeri
Oplag: 6000

Indhold:

Side 3-6: Chef for Den Kgl. Livgarde oberst Lasse Harkjær

Side 7- 9: På toppen af København

Side 10-11: Livslinien

Side 12-13: Christianshavn

Side 14-17: Otto Frello

Side 18: Martin Geertsen

Side 19: Opskrift på sommermenu

Side 20-21: Jazz Festival

Side 22-23: Parkering

Side 24: OG Koldby

Side 25: Rømerdal

Side 26: Melrose Avenue

Side 27: Ethan Lindhardt

Interviewer: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug

Oberst Lasse Harkjær

Stræderne taler her med Københavns Komandant, oberst, kammerherre Lasse Harkjær, chef for Den Kgl. Livgarde.

Lasse Harkjær på sit mregimentskontor på Rosenborg Kasserne.

Den Kongelige Livgarde – en hjørnesten i København. Garden, der trækker op og marcherer gennem byen til vagtskiftet på Amalienborg, er i den grad en del af byens krop, så det vil være utænkeligt at undvære den.

Chef for Livgarden har i de seneste 1½ år været oberst, kammerherre Lasse Harkjær. Selv siger han, at han er ganske almindelig officer med en traditionel officerskarriere bag sig.

Vi har bedt Lasse Harkjær fortælle om de ansvarsområder, chefen for Livgarden har:

"Jeg har i virkeligheden to funktioner: først og fremmest chef for Den Kongelige Livgarde. Dertil har man efter det seneste forsvarsforlig besluttet, at den funktion, der hedder Københavns Kommandant, skal føres tilbage til Livgarden, hvor den var i tiden omkring oprettelsen for 350 år siden. Den har gået lidt rundt. På grund af forskellige omstruktureringer var det i en lang periode den oberst, der sad i Kastellet, der var kommandant. For en 5-6 år siden besluttede man, at det skulle være chefen for Hærens Officersskole, og nu er den så faldet tilbage hertil, og her tror jeg, den bliver. Københavns Kommandant er en meget ceremoniel stilling, der indeholder 4 hovedelementer: modtagelse af udenlandske flådefartøjer, modtagelse af udenlandske forsvarsattacheer, æreskommandoer ved besøg af udenlandske forsvarsministre eller –chefer samt kranselægninger, hvor jeg på Forsvarets vegne lægger 50-60 kranse og buketter i københavnsområdet hvert år.

> Vi er jo ikke tinsoldater, der bare står der for turisterne. Vi er bevæbnede soldater, der holder vagt om Dronningen.

Men tilbage til Livgarden. Vi blev grundlagt i 1658. Dengang fik vi to opgaver: at stå vagt om majestæten og at være en enhed i felthæren. De to opgaver har vi haft lige siden. Det at være en enhed i felthæren har bl.a. betydet, at vi i 1600- og 1700-tallet kæmpede ude i Europa, hvor en del af den danske hær som et led i den tids sikkerhedspolitik blev stillet til rådighed for andre konger og fyrster. I nyere tid har Livgarden kæmpet i svenskekrigene og de slesvigske krige samt på Amalienborg den 9. april 1940., og i helt nyere tid betyder det at være en felthærsenhed, at vi har soldater i internationale missioner ude omkring i verden. Sidste efterår og dette forår har vi haft et kompagni, ca. 150 mand, i Kosovo. Til august sender vi dele af en bataljon, dvs. ca. 400 mand, til Hellmanprovinsen i Afghanistan. Det, der i virkeligheden er vigtigt i vores historie, er, at vi har haft disse to parallelle spor i alle 349 år. Og har

Københavns Kommandant

Obersten viser her "bjørnen" der koster ca. 8-9.000 kr.

Der har været en udvikling i det, man startede med et messingskjold, hvor der sad en hue bagved, så kom der noget pels på og så blev det efterhånden til den hue, vi bruger i dag. Der sidder stadig et skjold på huen foran med Den Kongelige Livgardes mærke – "Solen".

det stadig. Hvis de værnepligtige soldater, der går her på kasernen i dag, vælger at blive – det gør op til halvdelen af dem – får de en videregående uddannelse på 8 mdr., og så bliver de sendt ud på en international mission. Det synes jeg er vigtigt at pointere. Der er mange, der tror, at Livgarden primært er vagtparaden, bjørneskindshuer og alt det. Men det er kun en del af det. Vi har jo også to kaserner. Livgardens Kaserne ved Rosenborg til vagten og det ceremonielle og Garderkasernen i Høvelte, som tager sig af alt det feltmæssige.

> Vi har jo det ry, at uddannelsen hos os er hårdere end andre steder i forsvaret, og det ry vil vi gerne bibeholde!

Vores anden opgave er vagten om Dronningen. Når Dronningen er på slottene i Danmark, dvs. Amalienborg, Christiansborg, Fredensborg, Gråsten eller Marselisborg, er det Den Kongelige Livgarde, der holder vagt. Hele den ydre vagt, der sørger for, at der ikke kommer nogen ind, det er os. Jeg synes, det er en vigtig pointe, at vi ikke bare er nogen, der står der til turisterne, men for at holde rigtig vagt."

Hvor gammel er uniformen?

"Den uniform, vi går i i dag, var faktisk vores kampuniform. Det var den blå uniform, vi havde på under Treårskrigen 1848-1850. Livgarden gik i krig med bjørneskindshue, lyseblå bukser, mørkeblå jakke, hvidt bandoler og så den firkantede taske til ammunition. Den taske kalder vi nu vagttasken. Det er kun støvlerne, de kongelige navnetræk og naturligvis våbnene, der har ændret sig."

> Der er en meget stærk familietradition for at komme her.

Er man som garder stolt over uniformen, eller synes man, den måske er lidt for gammeldags?

"Når garderne starter, får de deres topmoderne udrustning, som de bruger i de første 4 måneder. Når de så kommer herind på Livgardens Kaserne, får de den gamle uniform, og det er mit indtryk, at langt de fleste er meget stolte over at komme i den uniform. De skal jo også allesammen fotograferes i uniformen, dels af vores professionelle fotograf, dels af konen, kæresten, mor, mormor eller hvem det nu måtte være. Der er noget historisk vingesus over uniformen. Alle de gæster, der kommer herind, vil gerne se en bjørneskindshue tæt på, man vil gerne vide hvordan den føles, hvor tung den er osv. "

Hvordan er det egentligt opstået, at man skulle have sådan en bjørneskindshue?

"Bjørneskindshuen har to formål. På et tidspunkt gjorde man huerne højere, for at soldaterne skulle se større ud, selv om de i sig selv var høje. Vi har altid haft et højdekrav i Livgarden, det har i de sidste godt 190 år været 1,75 m. I virkeligheden burde vi nok nu have et højdekrav på 1,85 m set i forhold til resten af befolkningen. Når de fik bjørneskindshuen på, så de endnu højere ud, store og frygtindgydende, og når Livgarden så blev indsat, var det ligesom i de gamle amerikanske film, når kavaleriet kommer.

Det andet formål med huen var, at når man blev angrebet af rytteri, var hestene bange for huerne. Man kan se på nogle af de gamle billeder, at soldaterne har taget huen af og står og vifter med den for modstanderne, og så kan man se på de angribende ryttere, at hestene stejler. Og at det ikke bare er sjov kunne vi se, da man genindførte politihestene. Da hestene skulle ride bag vagtparaden, kunne de ikke lide det. De var trænet til alt muligt, slagsmål osv., men da de gik bag vagtparaden og så denne bølgende masse af skind, der ligner et stort sort dyr, blev de bange. Så hestene skal vænne sig til bjørneskindshuerne.

Huerne laves af canadisk sortbjørn, og skindene har et miljøcertifikat. Vi er meget opmærksomme på hele den miljømæssige side. Bjørnene bliver reguleret, fordi bestanden er for stor, og så kan vi købe skindene rimeligt. Huerne bliver bygget her i Danmark af en sadelmager i Høje-Taastrup. Vi har prøvet med huer af kunststof, men det duer ikke. Når det regner, klasker huen sammen og ligner en våd hund, det ser forfærdeligt ud. Vi har også prøvet at farve isbjørneskind sort, men det er en meget mere ulden pels, det gik heller ikke. I disse år får vi lavet en 20-30 huer om året for at bygge samlingen op, og når først vi har fået gjort det, har vi nok til de næste 100 år. "

Hvornår er Livgarden i galla?
"Det er vi på to forskellige måder. Nogle gange er vi i blå galla; det kan ikke ses tydeligt, men vi har en hvid fangsnor – for officerernes vedkommende en guldsnor - hængende fra bjørnen. Det er vi f.eks., når kronprinsen og kronprinsessen har fødselsdag. Når Dronningen har fødselsdag, til Nytårstaflet eller til statsbesøg er vi i rød galla, dvs. den røde jakke, som er enkeltradet. Da det svenske kongepar ankom til Toldboden, havde vi fire delinger, tambourkorpset og musikkorpset i rød galla. Så bliver det ikke flottere!"

Er den røde gallauniform lige så gammel som den blå?

"Ja, den er i virkeligheden ældre. Livgardens første "ens" uniformer var faktisk røde. Så fik vi en gul uniform, men gik tilbage til den røde. Den røde farve har gået igen i vores uniformer i mange år. Der er megen symbolik i uniformerne. Officerernes jakker har sølvtræk og kvaster nederst på ærmet og på kraven. Det kan føres tilbage til de pyntelige snore, som brugtes til at knappe uniformen med. På den mørkeblå jakke sidder striber i sølvtræk på krave og opslag. Det er oprindeligt knaphulsforstærkninger, der modemæssigt har udviklet sig til en del af pynten på uniformen."

Har musikken været med fra starten?

"Ja. Vi ynder at sige, at Livgardens musikkorps er det ældste militærorkester i verden – men det er nok pral. Musikken er jo startet som en praktisk foranstaltning, det er signalmidler, trommer, fløjter og signalhorn, der gav signal til angreb, retræte osv. Når man skulle marchere langt, havde man trommer og fløjter med til at holde tempoet oppe. Siden har det udviklet sig, og nu er vores orkester besat med 36 professionelle, konservatorieuddannede musikere. Det betyder, at vores musikkorps har et fantastisk niveau, de spiller alt fra klassisk musik og marcher til de nyeste rytmer. Herudover har vi jo også Tambourkorpset

Vagten på den daglige march igennem byen.

ao

Har du brug for nye visitkort, nyt website, nyt logo, eller en profilbrochure?

Vi hjælper dig gerne!

Vi har mange års erfaring, og ingen opgaver er for store eller for små.

Se mere her www.alfaomega.dk

alfaomega

Amager Torv 17, 3 sal | T. 39 90 19 92 | E. helle@alfaomega.dk

Lene Frøsig

TANDLÆGE

On parle francais

NU TO TANDLÆGER

Lene Frøsig

Kirsten Nygaard Rasmussen

Hyskenstræde 3
1207 København K.
Tlf. 33 12 12 45
email: l.frosig@get2net.dk
www.l-frosig.dk

Oberst Lasse Harkjær

Den Kongelige Livgarde er 349 år gammel, så næste år skal vi fejre vores 350 års jubilæum, og det bliver en mega-event over 5 dage med militærtattoo, parader, og festkoncert i Tivolis koncertsal. Den tjenstgørende styrke, 1.500 mand, går sammen med gamle gardere, 5-6000 mand, gennem byen.

med trommer, fløjter og signalhorn. De har i mange år været værnepligtige, men også her er der sket en professionalisering de senere år. Det har meget stor betydning, at vi har musikken. Dels er det en fornøjelse at lytte til og dels kan man simpelthen ikke marchere pænt og ordentligt uden musik."

Hvordan er Dronningens rolle i forhold til Livgarden?

" Vi er en enhed i forsvaret, som bliver tildelt de opgaver, som politikerne beslutter, vi skal udføre. En af opgaverne er at holde vagt om kongehuset. Der er ingen tvivl om, at vi er hengivne over for vores Dronning. Dronningen har en meget stor interesse for, hvad der foregår i Livgarden, og det er vi meget rørt over. Dronningen kommer 3 gange om året, når vi hjemsender soldater (de er ved Livgarden inde i 8 måneder, heraf indgår de i vagten i 4 måneder). Så holder Dronningen en tale for garderne, og man kan tydeligt mærke, at Dronningen sætter meget pris på den vagt, vi gennemfører. Jeg synes, det er fantastisk, at Dronningen 3 gange om året klipper en halv dag ud af kalenderen for at komme herind og sige tak til os.

Det er også ved de lejligheder, at Dronningen uddeler det, der hedder Dronningens Ur. Garderne har forinden stemt om, hvem der er den bedste kammerat, og vedkommende får så overrakt uret af Dronningen. Uret blev uddelt af Frederik d. 9. først i 1970, og De Danske Garderforeninger samlede dengang penge sammen til formålet. Det er renterne af de penge, der bliver brugt til indkøb af urene."

Er der nogle sjove/spændende gardertraditioner?

"En af de bedste traditioner er nok det, at der er så mange, der gerne vil være her. Vi har kun frivillige, og der er 1½ års ventetid på at blive værnepligtig ved Livgarden, fordi så mange gerne vil hertil. Der er tradition for i mange familier, at man skal til Livgarden, fordi ens far, onkel, farfar eller bror var her.

Så har vi vores årsdagsparade, der varer 1½ time, og hvor Dronningen også er her. Portene står åbne ved den lejlighed, så københavnerne kan komme ind og kigge.

2 gange om året, 1. søndag i maj og 1. søndag i november, har vi årgangsparade, hvor de gamle gardere, der har jubilæum – 5, 10, 15 år osv. – stiller op. Ved den seneste parade i maj stod der vel omkring 1.500 gamle gardere. De møder selv op, når de kan se i kalenderen, at det er deres tur. Ved den seneste parade var jeg imponeret over at hilse på en 75-års jubilar, tilmed tidligere chef for Livgarden, oberst, kammerherre Grüner, som nu er 94. Jeg bliver utrolig ydmyg, når jeg står dernede og kan se, hvor meget funktionen "Chef for Den Kongelige Livgarde" betyder for de gamle gardere, det er jo ikke mig, Lasse Harkjær, de kommer for at snakke med. Når jeg som person kravler ind i den funktion, bliver jeg meget rørt over at se, hvor meget det betyder. Livgarden er i det hele taget meget traditionsrig, men også fokuseret på at følge med tiden og gennemføre fornyelser. Vi er meget glade for, at vi har en del soldater af anden etnisk herkomst, som trives fint i vel noget af det mest danske, der findes. Vi vil også meget gerne have flere piger ind. Vi har jo det ry, at uddannelsen hos os er hårdere end andre steder i forsvaret, og det ry vil vi gerne bibeholde! Men desværre holder det måske pigerne væk. I øjeblikket har vi 1 pige mellem 240 mand, det er godt gået af hende. Det giver en god stemning at have piger med, så mit fromme ønske for fremtiden er, at vi får flere piger til at melde sig til Livgarden."
c.c.

Følg med i Livgardens hverdag på www.livgarden.dk

Følg med i Livgardens hverdag på www.livgarden.dk

Tekst: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug

På toppen af København

Med elevator op i Christiansborgs tårn – 93 m over jorden.

Arkitekt Kai Grønbæk her højt oppe på stilladset.

Tårnet på Christiansborg er, som vi kan se, pakket ind i stillads for at blive repareret. Hvad vi ikke kan se, er, at der inden i stilladset er opført en elevator med 24 stop undervejs, som hjælper håndværkerne op og ned. Det vanskelige arbejde skal stå på frem til 2009.

Strædernes udsendte har sat Kai Grønbæk Hansen, arkitekt MAA, fra Slots- og Ejendomsstyrelsen stævne for at få at vide, hvad der sker i tårnet. Kai Grønbæk Hansen, som har det overordnede ansvar for renoveringsarbejdet, forklarer om baggrunden og forløbet:

Årsagen til, at vi overhovedet gør det her er, at specielt betonen har det rigtigt dårligt. Det er en meget tidlig – starten af 1900-tallet - og meget stor betonkonstruktion, og man havde ikke de samme erfaringer som i dag. Den bærende jernkonstruktion ligger for yderligt i betonen, hvilket vil sige, at når jernet bevæger sig, skubber det simpelthen betonen af, og så ruster jernet og mister sin bæreevne. Det er det, der er ved at ske mange steder, og det vil der blive gjort noget ved. Og så skal vi have en del af kobberet af for at komme til at reparere betonen, både udvendigt og indvendigt. Længere nede på konstruktionen, hvor den er meget tykkere, er det ikke så bydende nødvendigt at reparere udvendigt, det er mest indvendigt. Der er stort set ikke noget træ i konstruktionen.
Fra vi startede i efteråret har der løbende været en 6-7 mand beskæftiget med at få stilladset op. Det, man ikke kan se nedefra

Hviids
www.hviidsvinstue.dk

På toppen af København

er, at der er næsten lige så meget stillads indvendigt i tårnet som udvendigt. Det er både, fordi vi skal i gang med betonen, og fordi det hjælper med at stive hele konstruktionen af, så det ikke er tårnet, der bærer, når vinden presser, og den presser hårdt, når vi kommer derop, sku' jeg hilse og sige!
De håndværkere, der tager sig af kobberarbejdet, er specielt uddannede kobbersmede, dvs. de har taget en overbygning på blikkenslageruddannelsen. Der kommer mange håndværkere igennem projektet; vi har som sagt haft en 6-7 stilladsfolk løbende på, og vi vil sikkert køre med det samme antal betonfolk og formentlig en 6-7 kobbersmede. Så kommer der nogle malere og nogle gulvlæggere oppe i de åbne gallerier. Der kan godt være en 20 mand samtidig.

Christiansborgs tårn indhyldet i "bandage".

Arkitekt Kai Grønbæk står her inde i den nederste krone på tårnet, her skal kobbersmedene snart igang med reparationerne.

Kobberet irrer hurtigere her, fordi vi er tættere på vandet, og der er salt i luften. Men jo mere man forurener, jo hurtigere går det. Ikke at vi opfordrer til forurening! Det, der blev lagt på her for 11 år siden har, hvis man er optimistisk, et svagt grønt skær. Det er klart, at da man havde opvarmning med kakkelovne, gik det stærkere, der kom masser af syre til kobberet, og det sætter processen i gang. Jo mindre forurening, jo længere tid tager det at irre, og jo længere holder kobberet. Selvom laget af ir i modsætning til rust beskytter kobberet, er det en nedbrydende faktor, omend det går langsomt. Det er derfor de plader, der sidder deroppe, som er 0,7 mm, kan holde i omkring 100 år.
Københavns kommune betaler ikke noget til arbejdet, det er statens bord at betale de mange penge nemlig 50 mio.. Der har ikke været nogen egentlig istandsættelse, siden det blev bygget, kun en smule betonreparation. Kobber er den dyreste tagbelægning, man næsten kan finde på, men det er til gengæld noget af det, der holder længst. Vi forventer, at der går 100 år, før der skal ske noget igen. Det kobber, der ikke bliver skiftet nu, vil skulle skiftes om en 10-20 år, men ellers ingen reparationer i 100 år.

ALIDA
Marstrand
Håndlavede chokolader
Bredgade 14 - 1260 København K.
Tlf. 33 15 13 63
www.alida-marstrand.dk

Michael Germo Christensen og Martin Knudsen fra stilladsfirmaet på arbejde i højderne.

Kronerne blev taget ned til reparation for 10-15 år siden. Og det er i virkeligheden snyd, det der er lavet med dem. Den nederste krone er godt nok af kobber, men de to næste er af rustfrit stål, som er malet grønt, så det ligner kobber. Den reparation skulle gerne holde længe, vi skal ikke derop for tit, det er meget dyrt.
c.c.

Forkæl dit bord med en ny dug
Firkantede duge fra 100 cm - 400 cm
Runde duge fra ø160 cm - ø240 cm
Priser fra kr. 199,-
Danmarks største udvalg i Provenceduge
House of Provence
Badstuestræde 12 (ved Jorcks Passage), 1209 København K
åbent man-tors 11-17.30, fre 11-18, lør 10-14 – tlf. 6130 8225
www.houseofprovence.dk

CAFE SORGENFRI
Dansk smørrebrød
med lune retter
»Byens bedste steg«
Køkkenet åbent kl. 11.00-21.00
BROLÆGGERSTRÆDE 8
TLF. 33 11 58 80
www.cafesorgenfri.dk

FRISØR RAW
-FOR MEN WHO DARE
ÅBENT:
MAN, ONS, FRE 9-18
TIRSDAG 6:30-16:30
TORSDAG 11-21
LØR-SØN: LUKKET
RAW - SANKT PEDERSSTRÆDE 21A
TLF 33 11 14 53

Foto: Kirstine Ploug, DJ
Tekst: Connie Christensen

Livslinien

628 selvmord i 2005 – langt flere mennesker dør for egen hånd end ude i trafikken.

Administrationens kontor på Livslinien.

På Livslinien gør mange et stort, ulønnet arbejde for at hjælpe mennesker, der har problemer med livet.

Alle de frivillige er anonyme, så redaktionen bringer derfor ikke navnet på vores kontaktperson, som vi har bedt om at forklare, hvordan det er at arbejde på Livslinien.

Jan på vagt ved telefonen.

"Livslinien er en humanitær organisation, der forebygger selvmord og fremmer trivsel gennem samtaler. Samtalen er vores fornemste våben, og det er også det eneste, vi har. Det, vi vil, er at styrke livskvaliteten hos de mennesker, der ringer op, og hjælpe dem med at håndtere deres eget liv. Det bærende princip er frivilligheden. Ingen af de frivillige får penge for det arbejde, de laver, men skal alligevel igennem en række ansættelsessamtaler. Man skal have en bæredygtig baggrund, dvs. uddannelse som f.eks. psykolog, sygehjælper, læge, sygeplejerske, socialrådgiver, psykiater, lærer osv. Så bliver man videreuddannet og efteruddannet til det selvmordsforebyggende arbejde af Livslinien.

Det er en af vores helt klare grundregler at tale folk fra at tage deres eget liv.

Livslinien blev stiftet i 1995 af Morten Thomsen, som selv havde selvmordsproblematikken inde på livet og savnede et sted, man kunne henvende sig. Det er en selvejende institution under tilsyn af Socialministeriet, og vi er 150 frivillige medarbejdere. Igennem et meget målrettet politisk arbejde gennem 12 år er organisationen Livslinien nu Danmarks mest brugte, frivillige selvmordsforebyggende organisation med mere end 12.000 samtaler årligt."

Hvad med økonomien?

"Vi kom først på finansloven for et par år siden og får tilskud fra Socialministeriet til det administrative arbejde. Desuden får vi bidrag fra fonde, virksomheder og ikke mindst private bidragydere."

Hvordan foregår en vagt herinde?

"Vi har åbent fra 11-23, dvs. 12 timer fordelt på ca. 4 timer pr. vagt med 3-4 frivillige pr. gang. En vagt foregår sådan, at jeg møder op 15 min. før vagten starter, læser bogen med den forrige vagts notater og får en samtale med mine kolleger om, hvad der er foregået. En del af vagten er også at hjælpe kolleger, som har haft en tung samtale. Vi kan gå ud i fællesrummet, puste lidt ud og evt. have en medarbejdersamtale med en fra det øvrige team. Det foregår lige på stedet, hvis man kommer ud og er blæst i hovedet efter en tung samtale. Vi bliver jo ligesom alle andre mennesker påvirket af det, så det er vigtigt at sætte sig ned og snakke 5-10 min. med en kollega, og først når man er klar, rejser man sig fra sin stol og genoptager arbejdet inde i vagtrummet."

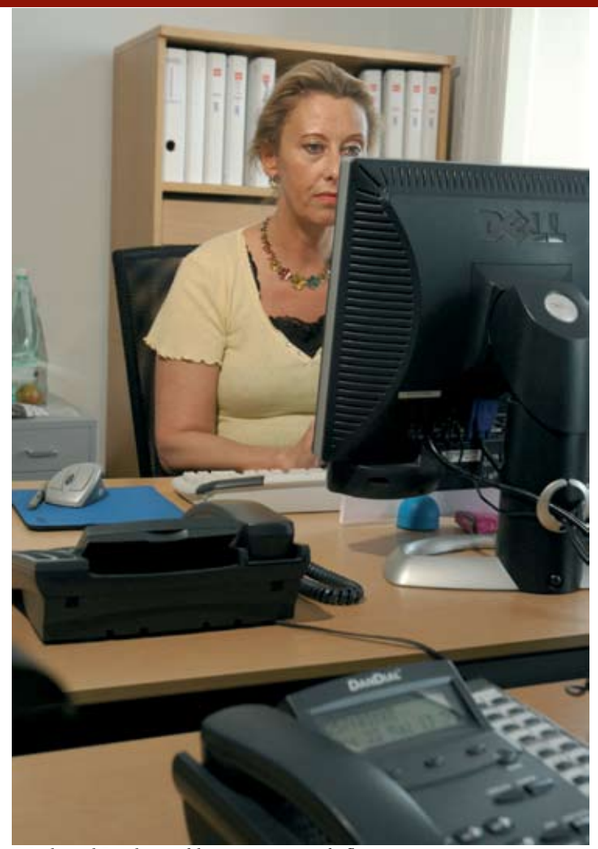

Mailen til Livslinien bliver også anvendt flittigt.

Hvor mange opkald har I typisk på en dag?

"Pr. vagt med 3 mand på telefonerne kan vi have en 15-16 samtaler, afhængig af hvor tunge de er. Nogle samtaler kan tage to minutter, nogle op til 1½ time."

Hvilken aldersgruppe ringer mest ind?

"De fleste er 35-40 år. Men de helt unge ned til 12-års alderen er i stigning. Mange unge snakker meget om at tage deres eget liv, hvorimod mange af de ældre – folk over 60 – faktisk gennemfører det. 45-50 % af de opkald, der kommer, handler om selvmordstanker og selvmordsforsøg. Hvert 4./5. opkald handler om samlivsproblemer. En lille procentdel, 1 %, handler om et egentligt igangværende selvmord. Det er en af vores helt klare grundregler at tale folk fra at tage deres eget liv. Lige meget hvor dårligt man har det, må vi prøve at se på sammen, om der ikke er en anden vej. I 2005 var der 628 selvmord.

40 % af opkalderne angiver ensomhed som noget, der plager dem i deres tilværelse.

Men i 1980'erne var der 1600 selvmord. Så der er altså sket en gradvis reducering af antallet af selvmord. Der er flere mænd end kvinder, der begår selvmord, og der er flest ældre over 65 år, som tager livet af sig. Der er også mange fortvivlede unge, der har svært ved at finde vej i tilværelsen, hvilket vi kan se i statistikkerne over selvmordsforsøg blandt unge i alderen 15-29 år.

Mange bruger os som lynafledere, for at få hjælp i en situation, de ikke kan forstå. Og så er der mange, der er dybt ensomme. 40 % af opkalderne angiver ensomhed som noget, der plager dem i deres tilværelse."

Tilkalder I hjælp til en selvmordstruet?

"Hvis en person bliver talt fra at begå selvmord og i stedet ønsker akut hjælp, så skal vedkommende opgive sin anonymitet. Så kan vi nemlig sende en ambulance. Og det lykkes heldigvis i de allerfleste tilfælde, da de fleste mennesker ikke ønsker at dø, men at få hjælp til et problem, som er blevet for stort til, at de kan magte det alene.

Nu vil jeg gerne understrege, at det ikke er nogen fortvivlelse at være herinde. Jeg er selv en livsglad person og tager herind med glæde, fordi det er en god sag at være herinde. Vi har en hyperprofessionel ledelse, der tager sig af os, når vi en gang imellem dykker, hvis der har været mange tunge samtaler.

Jeg har været med i 3 år og vil gerne blive et stykke tid endnu, fordi jeg føler, at jeg gør et stykke arbejde, der er fornuftigt. Det er meget livgivende at være telefonrådgiver. Jeg er uddannet som skolelærer og har beskæftiget mig med marginalgrupper, har læst psykologi og taget en masse efteruddannelse og kurser. Derfor faldt det mig naturligt, da jeg gik på efterløn som 61-årig, at finde et sted, hvor jeg kunne bruge min energi og min viden om et område på at hjælpe andre med at få kontrol over deres liv. Jeg plejer at sige, at jeg betaler tilbage for et godt liv."
c.c.

Vester Kopi
Vi tilbyder bl.a.....
- 4-farveprint, fra visitkort til megaprint
- offset
- lay-out og DTP
- brevpapir, kuverter og visitkort
- scanning
- flag og bannere
- serigrafi
- etiketter
- samling af mapper og manualer
Nørregade 7
1165 Kbh. K.
Tlf. 33 14 58 33
www.vesterkopi.dk

Malermester
Binger
Admiralgade 22
Telefon 33 14 26 00
Garanti på kvalitet

Tekst: Henrik Ploug

Oprøret på Christianshavn

Fængselsbygningen som her ellers ser meget elegant ud -(Nationalmuseet).

En tilfældig sommerdag sidst i juni 1817 havde fangerne i tugthuset i Torvegade på Christianshavn fået nok. Det var maden, man var rasende over, den var elendig og her i sommervarmen var den også let fordærvet og meget langt under vore dages sureste "smiley". Stanken fra de flueovergroede madgryder fik den 25. juni fangerne til at eksplodere i et oprør.

Det var de hårde fanger, voldsmænd og mordere fra rapshuset, den afdeling i fængslet, hvor de under sundhedsfarlige forhold raspede træ af forskellige farver til farverierne i indre København, som startede oprøret, men knap så hårde fanger i den lettere afdeling kom også hurtigt med.

Inde i fængslet var forvirringen total, fangerne brugte tællelygterne fra de skumle gange til at sætte ild til alt, hvad der kunne brænde. Fangevogterne kunne intet stille op og måtte flygte ud af bygningerne, nogle red efter assistance hos de nærliggende kaserner.

Det lykkedes nogle fanger at flygte, fortalte øjenvidner, bl.a. forfatteren Carl Bernhard, der som student boede i Torvegade og så det hele fra første række. Efterhånden kom en del soldater til fra kasernerne i Strandgade og Wildersgade, de omkransede det brændende fængsel og modtog fangerne, der flygtede fra ilden, med skarpladte geværer. Slukningsarbejdet var svært at styre, og efterhånden kunne flammerne ses over hele København.

Med sine nærmeste rådgivere og officerer kom Frederik d. 6. til skuepladsen, som efterhånden mere lignede en krigshandling.

Fangerne blev, efterhånden som man fik fat i dem, én efter én bagbundet og lagt på række i den fjerneste ende af torvet foran det brændende tugthus.

Maleri af J. C. Dahl, hænger på Københavns Bymuseum.

En bog om fangeoprøret skrevet af C. F. Møller samme år.

Hvad fangerne havde opnået ved oprøret, havde de nok svært ved at se nu, men en reaktion på afmagt over for en umenneskelig behandling fik de udløst. Deres modbydelige, fælt lugtende fælles soveværelser med åbne toiletspande var de nok også glade for at have brændt af.

Glæden varede dog ikke længe, de blev sat i arresten og kom senere for en dommer. De fleste fik deres hidtidige fængselsdomme forlænget, men syv af de fanger, der havde anført oprøret, blev dødsdømt og henrettet foran deres snart tidligere medfanger. I ugerne efter blev yderligere 7 fanger dømt skyldige og henrettet.

Om oprøret ændrede kosten i de danske fængsler er svært at vide. hpc

Billedmaterialet er venligst udlånt fra biblioteket på Københavns Rådhus.

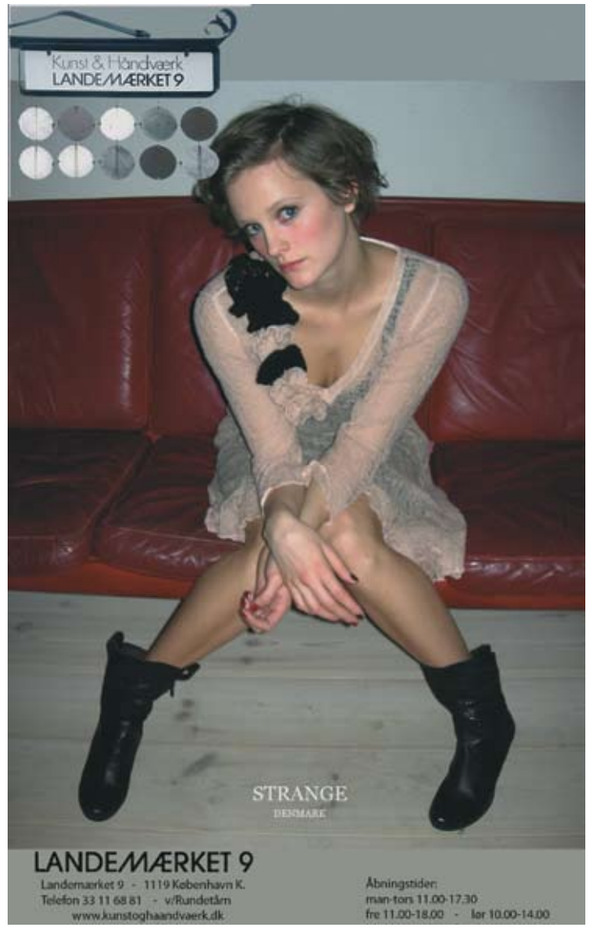

Tekst: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug

Otto Frello

Fantastiske, finurlige malerier i Brolæggerstræde.

Otto Frello ved et af sine stafeli.

Maleren Otto Frellos billeder er ganske særegne. De tilbyder os som publikum en illusion, hvor vi kan gå ind og skabe vores egen oplevelse, hvor vi "drages" ind i billedet og næsten fysisk kan mærke brostenene under fødderne og kan kigge ind i folks huse.

Hvad er hemmeligheden bag det særegne univers i maleren Otto Frellos billeder? Et univers, mesterligt malet, som pirrer publikums nysgerrighed og fantasi? Vi har forsøgt at finde svaret hos Frello i hans ejendom i Badstuestræde.

"Der er såmænd ingen hemmelighed ved det", siger Otto Frello selv. "Mine forældre sagde, at jeg tegnede, så snart jeg kunne holde på en blyant. Jeg er opvokset på en gård i Vestjylland, Skyhede. Det er forfærdelig langt væk! Så langt væk, at vi under visse vejrforhold kan høre Vesterhavet bruse. Der gik ikke så frygtelig mange år, før man kendte mig som ham, der tegner. Da jeg kom i skole, vidste lærerinden – fru Nielsen – godt, at Otto tegnede. Så hun sagde en af de første dage: "Otto, kan du ikke gå op til tavlen og tegne noget, og så kan de andre sidde og tegne det samme". Så gik jeg op og tegnede noget forskelligt, dyr og planter og sådan hvad man nu kunne, og så sad de andre dernede og prøvede at tegne det samme."

> "Egentlig har jeg aldrig været omtalt som kunstner, fordi anmelderne ikke synes jeg passer ind i tidens kunst. Og det har de fuldstændig ret i."

Som barn af en landbofamilie i det vestjyske, fik du da nogen opbakning til dit tegneri?

"Der var helt indlysende opbakning. Nu gjorde det det nemmere, at det at kunne lave sådan noget med sine hænder, var noget min far, som var landmand, altid havde ønsket. Det, at Otto tegnede, kunne godt betyde, at han engang blev kunstmaler. Der var fuld opbakning. Ikke noget med at ingen forstod mig! Sådan var egentlig hele miljøet. Københavnere kunne godt forestille sig at "uha, det må være noget fremmed" for den der landbokultur. Men ok nej, sådan var det slet ikke, hverken i skolen eller hos naboer. Det var kun morsomt."

"Kongens Nytorv" - Varde Museum.

"Københavnerbillede" - Varde Museum.

Har du nogle søskende med samme åre?

"Nej. I min familie har der været en hel masse musik. Min mor var organist i et af nabosognene, og min far spillede tværfløjte. Og så havde han en flot tenor, så han blev degn i kirken. Min bror er professionel musiker, nu pensioneret fra en stilling som organist i Ringsted. Min mors bror var musikcensor ved seminarierne. Min slægt er fuld af musik, men ikke billedkunstnere."

Blev det forlangt af dig, at du skulle have en "rigtig" uddannelse først?

I min ungdom var der egentlig ingen direkte mulighed for at kunne eksistere som billedmager, men der var heller ingen hindringer, hvis man ville. Men familien syntes, at jeg skulle have en "rigtig" uddannelse, uden det dog var egentlig tvang. Jeg blev sendt i malerlære i nabosognet. Der lærte jeg malerhåndværket og fik svendebrev. Derfor spiller det ingen rolle for mig, når jeg har en hjørneejendom i det indre København, at male den."

Otto Frello

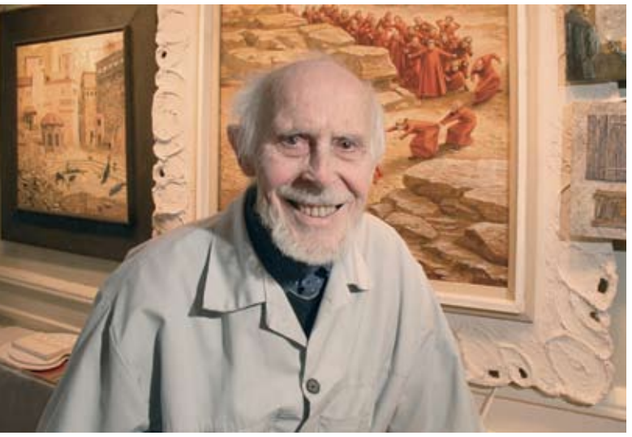

Otto Frello i sit atelier.

Hvor meget betyder det at være teknisk dygtig, når man er kunstmaler?

For det første er det jo en lettelse at være teknisk dygtig, når man maler billeder. Materialerne er nemme at have med at gøre, og den vanskelighed, som jeg ved, mange malere har med valg af pensler og hvad man nu skal male på, farverne og fortyndingen, den er jeg fri for. Når vi kommer dertil, at vi kan snakke om den teknisk dygtige udførelse af tegningerne, betyder det næsten alt. Det er klart, at det, at man kan det håndværk at tegne lys og skygger, perspektivkonstruktion osv., giver mere plads til den skabende proces. Når man får en idé til et billede, så udfører man det billede jeg havde nær sagt uden videre. Det betyder ikke noget, når jeg gang på gang må sige "åh nej, det var ikke nogen god idé, det er i bund og grund noget kludder, du er startet på". Så maler jeg det over uden bekymring og starter på noget andet, fordi det hører til professionen, at man leverer en ordentlig vare, og det skal man også, når man laver billeder. Den tekniske dygtighed betyder, at i det øjeblik man udstiller, er publikum øjeblikkeligt indstillet på, at det dér er meget godt udført. Den tekniske dygtighed gør indtryk på publikum.

"Mine forældre sagde, at jeg tegnede så snart jeg kunne holde på en blyant."

Nogle kunstnere vil sige, at det absolut ikke er det, det drejer sig om. Det drejer sig om at have noget på hjerte, det skal være ens liv, man skal give alt, hvad man har i sig. Javel – men det kan jo være, at publikum ikke er så optaget af det! Det viser sig, at når man udfører det teknisk fint, så dukker folk op. Ved min seneste udstilling for et par år siden kom der 10.500!"
Hele det univers, der er i billederne, er jo meget usædvanligt. Hvordan er det opstået?

"Når jeg maler et billede, tænker jeg altid på det publikum, som skal se det. Det bør man ellers ikke gøre nu om dage, man skal tænke på "værket" og meningen med det. Jeg tænker "slyngelagtigt" på publikum, og i det øjeblik man tænker på publikum, rejser der sig en række spørgsmål. Hvis jeg nu var publikum, hvordan ville jeg så forholde mig til billederne? Et non-figurativt billede indeholder komposition og farve, og det er mine billeder også baseret på. Hvis det er dårligt komponeret eller farverne er dårlige eller skrigende, mister billedet sin værdi for det publikum, som skal se det. Derfor gør jeg noget andet end den abstrakte maler. Hvis sandheden skal frem, kan det jo godt være, fordi jeg ikke ville være særlig god til abstrakt maleri! Jeg har sommetider prøvet, og det er aldrig godt, det er der andre, der gør meget bedre.

Nu laver jeg noget, som ikke findes, og det fanger altid publikum.

Derfor gør jeg det, jeg kan. Jeg holder mig til nogle enkle træk, som jeg egentlig ved på forhånd vil gøre, at når publikum står over for billedet, vil de blive stående lidt, fordi billedet er lavet sådan, at man kan gå ind i det. Jeg gør et vældigt nummer ud af, at perspektivet er korrekt, sådan ville det kunne se ud i virkeligheden, man ville kunne træde direkte ind på stien og slå følge med vandringsmanden, der går der. Jeg laver noget, som ikke findes, en illusion, og det fanger altid publikum. Jeg kunne sagtens gå rundt her i stræderne og male de herlige motiver – ja, sagtens og sagtens – men det har jeg dog uddannelsen til. Og så kunne publikum sige: "Sikke pænt han maler". Ja, men dels gør fotograferne det bedre, dels er det noget, man har set andre gøre i fordums tider, og meget fornemt. Derfor fantaserer jeg mig til en verden, som ikke rigtig findes. Og så sørger jeg for, at publikum får en fornemmelse af, at her kunne jeg gå ind og snakke med ham, der sidder der, og kigge mig rundt. Det skal være let for publikum, de skal se, hvor let det er at træde på den jord. Det gør, at billedet vedkommer personen, gæsten. Han kan sige: "Hov, der er et par kønne piger, dem kan jeg gå ind og snakke med og kigge ind i husene"; det er nemt at tænke sig, at man kan det, fordi perspektivet er perfekt tilrettelagt."

"To kvinder" hænger på Varde Museum.

Det ser jo øjensynligt også ud til at virke på os som publikum? Man får den fornemmelse, at man bliver nødt til at blive ved med at se på de billeder.

"Ja. Jeg prøver at skabe illusionen af et sted i verden, som publikum måske selv finder på. En illusion, skabt ved perspektivisk konstruktion og lys og skygge, som tilbyder publikum at gå ind i maleriet og skabe sin egen oplevelse."
c.c.

MOTTLAU
INTERIØR
Gråbrødretorv 4
1154 København K
Tlf. 33 36 33 10
www.mottlau.com

TIVOLI HALLEN
v/ Helle Vogt
FROKOSTRESTAURANT
m/ klipfisk og smørrebrød
som speciale

Vester Voldgade 91
1552 København V
Telefon 33 11 01 60
Fax 33 32 41 60

Tekst: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug

10 mio. til ny undersøgelse?

Skal vi have trængselsafgifter i København? Overborgmesteren støttet af teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam vil have foretaget en undersøgelse af fordele og ulemper ved afgifterne.

Venstres leder i København, borgmester Martin Geertsen bidrager her til diskussionen for og imod:

”Jeg synes ikke, det giver nogen mening at lave en undersøgelse, når vi ved, at de på Christiansborg, både under denne regering og hvis der kommer en anden regering med socialdemokratisk flertal, siger, at der ikke kommer trængselsafgifter i København. Det kræver simpelthen en lovændring at indføre trængselsafgifter i København, og når så bredt et politisk flertal allerede på forhånd har vendt tommelfingeren nedad, synes vi, at man kan bruge 10 mio skattekroner i København til noget mere fornuftigt. Vi kunne f.eks. få mange meter cykelsti for 10 mio.

Jeg mener, der er to veje at gå i forhold til den københavnske trafik: beskatningsvejen, som både overborgmesteren og Klaus Bondam er inde på her, hvor man beskatter bilerne noget mere og håber på, at der ikke kommer så mange ind i byen. Så er der en anden vej, som vi sådan set gerne vil gå: trafiksanering af middelalderbyen. Strædet (parallelstrøget) fungerer på mange stræk faktisk udmærket og har en fornuftig kombination af de tre trafikformer, bilerne, cyklerne og fodgængerne. Det vil vi godt være med til at udbrede til andre dele af middelalderbyen, således at vi trafiksanerer nogle områder, hvor der er for meget trafik, fremfor at beskatte bilisterne.

Beskatning af bilisterne er, som Dansk Erhverv er inde på, ikke særlig mobilitetsfremmende. Dem, man i virkeligheden rammer, er ikke de rige oppe nordpå. Uanset hvor mange trængselsafgifter, man indfører, skal de nok få pengene op af baglommen til at lægge ned i sådan en trafikkasse. Problemet er, at man rammer præcist dem, vi ikke er interesserede i at ramme, nemlig sygeplejersken, folkeskolelæreren, folk med almindelig indkomst, for hvem det kan blive et problem at skulle betale for at komme ind i København. Vi taler om i disse år, at vi kan få problemer, også i Københavns kommune, med at få trukket folk til de opgaver, som skal løses, igen folkeskolen og hele omsorgsområdet. Een måde at løse det på kan være at gøre København til en billigere by at bo og leve i. En ting, man i hvert fald efter min opfattelse ikke skal gøre er at begynde at beskatte de mennesker, som vi har brug for i den offentlige sektor, og som tilfældigvis bor på den anden side af kommunegrænsen. Det mener jeg ville være fuldstændig tåbeligt.”

Martin Geertsen ser på TRÆNGSELS billeder fra gaderne.

Vester Voldgade kl. 16 d. 10.maj i år, en ganske almindelig hverdag.

Martin Geertsen troede, at billederne var fra en helligdag - men nej.

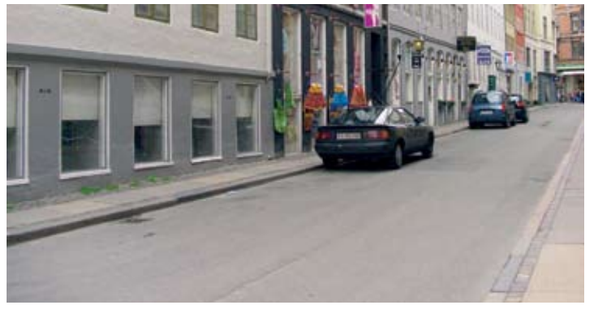
Badstuestræde en hverdagstirsdag i april i år.

Tekst: Connie Christensen
Foto: Kirstine Ploug, DJ

Muslinger

Restaurant Philippe på Gråbrødre Torv er klar med en stærkt vanedannende sommerret.

Den færdige ret serveres med friskt brød og kølig hvidvin.

Muslingerne lægges i vand og skylles omhyggeligt, de skaller der åbner sig skal kasseres.

Hvidvin tilsættes olien inden muslingerne lægges i.

Muslingerme lægges i gryden og låget lægges på.

Udover muslinger skal der også bruges timian, hvidløg, laurbærblad og skalotteløg.

Muslinger kan selvfølgelig serveres hele året, men er en ubestridt favorit på sommermenuen.

Hos Philippe er den klassiske ”moules marinière” varieret lidt. Hold på mundvandet og læs, hvordan det gøres:

Skalotteløg, laurbærblad, lidt timian og hvidløg efter smag svitses i lidt olie i en stor gryde. Hvidvin og muslinger kommes i. Når muslingerne begynder at åbne sig, tilsættes piskefløde, og muslingerne simrer 3-4 min, lidt mere eller lidt mindre efter muslingernes størrelse. Husk at kassere de muslinger, der ikke har åbnet sig.

Serveres i en dyb tallerken med et glas hvidvin og brød til. Den bedste hvidvin hertil er efter Philippes mening en god chardonnay.

Muslingerne kommer fra Bretagne, hvor de er specialister i muslinger og skaldyr generelt. Men det kan også forekomme, at der er muslinger fra Danmark eller Island.
c.c.

KØBENHAVNS FARVEHANDEL
Specialforretning
· Linolier
· Linoliemaling
· Limfarver
-miljøvenlige produkter
KF
Badstuestræde 9
1209 Kbh. K
Tlf.: 33 11 16 81

Danvikar a/s
- det danske vikarbureau med 35 års erfaring
Vikarassistance overalt i Storkøbenhavn
Korrespondenter
Bogholderipersonale
Regnskabspersonale
EDB-personale
Advokatsekretærer
Tekstbehandling
sekretærer
Omstilling
Kontorassistenter
Butikspersonale
Demonstratricer
Kantinepersonale
Lagerpersonale
Tekniske tegnere
Tekstbehandling in-house
Microsoft
Lotus
WordPerfect
33 14 30 04
Danvikar A/S
Hyskenstræde 9 · 1207 København K
Fax: 33 14 36 68
E-mail: danvikar@danvikar.dk · Web: www.danvikar.dk

MELROSE AVENUE
Los Angeles, CA 90046
VINTAGE AMERICANA MERCHANDISE
BADSTUESTRÆDE 16 · 1209 KØBENHAVN K.
TLF. 33 153 153 · WWW.MELROSEAVENUE.DK

ILETA FRIMÆRKEHANDEL
Fiolstræde 20
1171 København K.
Telefon 33 12 91 23
..... 49 år i Fiolstræde

Foto: Kirstine Ploug, DJ
Tekst: Flemming Lehrmann

Copenhagen Jazzfestival

Højdepunktet bliver koncerten i Tivolis Glassal med pianisten McCoy Tyner.

Anders Laursen, formand for festivalen, taler her ved pressemødet for Festivalen i Rådhushaven i København.

Sommeren er ved at være over os, og så er en af de store københavnerbegivenheder, nemlig Copenhagen Jazzfestival, lige om hjørnet. Oppe på festivalens kontor på Nytorv arbejdes der næsten i døgndrift, for alt skal være klappet og klart til fredag d. 6. juli, når startskuddet lyder, og så vil København swinge i de næste 10 dage frem til d. 15. Juli. Alt sker under Signe Lopdrups kyndige hænder, for hende er det, der er festivalens daglige leder. Oven over hende svæver festivalens bestyrelse med Anders Laursen som formand, og uden denne ildsjæl var der måske slet ikke nogen festival.

Alt er parat til den 29. festival i rækken, så den er ikke nogen døgnflue, den er en fornem og fast bestanddel af sommerens København.
Hvad skal vi så opleve i disse 10 dage? Festivalen dækker bredt den rytmiske musik, og det være sig Gospel, Blues og den latinamerikanske musik og så selvfølgelig Jazzen i alle dens afskygninger fra New Orleans over Mainstream til Funk og Free Jazz. Der er sandelig noget for enhver smag, og musikken bliver leveret af alt, hvad der kan krybe og gå af danske jazzmusikere, og da dansk Jazz i dag rummer et meget stort antal talenter, både de gamle garvede og de unge frisk fra Rytmekonservatoriet, så er der så absolut noget at komme efter.
Der bliver koncerter, der kræver billet, og der bliver de gratis glæder såvel inden- som udendørs, og de er ikke de ringeste. Der spilles på 89 spillesteder, hvoraf de 61 ligger i byens centrum; men også på Amager og i Rødovre spilles der på livet løs. Det er simpelthen umuligt at nævne alle, og der er ikke en kinamands chance for at høre dem alle, så det må tilrådes, at man erhverver festivalens meget udførlige program, som i øvrigt fremtræder i et tiltalende lommeformat. Der kan man udvælge hvilke koncerter og arrangementer og musikere, der lige tiltaler ens egen smag og interesser for Jazz og anden rytmisk musik.

Pianisten McCoy Tyner fotograferet af Flemming Lehrmann

Bortset fra de danske musikere, og det rækker fra de store navne som Jesper Thilo, Alex Riel og Kasper Villaume og til Ringsted Musikskole, så kommer der en stribe udenlandske jazzmusikere, som rangerer oppe i verdensklassen. Tenorsaxofonisten Joshua Redman kommer allerede den 6. juli i Det Kongelige Teater med sin trio, som har den fornemme bassist Reuben Rodgers med. Et meget interessant indslag bliver pianisten Ramsey Lewis, som aldrig før har spillet i København, og han giver koncert i Copenhagen Jazzhouse. Horace Parlan, denne vidunderlige pianist, giver koncert med Ed Thigpen ved trommerne, og det sker på Borup Højskole. Så er det min helt personlige mening, at et af festivalens absolutte højdepunkter bliver koncerten i Tivolis Glassal med pianisten McCoy Tyner. Han hører til Jazzens stilskabere. Det var ham, der spillede med John Coltrane og dermed skabte en fornyelse, som har præget Jazzen lige siden.

Signe Lopdrup, leder af festivalen.

Et af de mere kuriøse indslag i festivalen finder sted på Ingolfs Kaffebar på Amager, hvor Hugo Rasmussen har inviteret en "special guest star", og det er ingen ringere end Klaus Rifbjerg. Vil Rifbjerg vise sine evner som klavervirtuos? Det kan blive spændende at overvære, og det finder sted torsdag den 12. juli kl. 16:00.

Tilbage er så bare at krydse fingrene og håbe på, at vejrguderne kender deres besøgelsestid og sørger for, at festivalen kan afvikles i en sand stemning af sommer, hvor København vil vise sig fra sin mest charmerende side. Der er i hvert fald lagt op til et brag af en festival.

MOJO
BLUES BAR
Levende musik hver nat
Løngangsstræde 21C
Tlf. 3311 6453 • www.mojo.dk

PALÆ
NY ADELGADE 5. 33 12 54 71

Foto;
Flemming Lehrmann

Parkering København

At der skal være visse regler og restriktioner, er forståeligt; men mange finder, at spøgen efterhånden er drevet for vidt.

Kommunen har her givet tilladelse til at placere container og skurvogn på hjørnet hvor der ellers er gule striber for at trafikken kan komme rundt om hjørnet.

En hel del københavnere føler efterhånden, at parkeringsreglerne i København mere er til fordel for Kommunens pengekasse end for byens borgere. At der skal være visse regler og restriktioner, er forståeligt; men mange finder, at spøgen efterhånden er drevet for vidt.

Københavns Kommune har indført en lang række restriktioner for, hvor lang tid der kan parkeres rundt om i byen, og det er forståeligt, for der må, også af hensyn til byens forretningsliv, være en vis cirkulation i bilstrømmen, såfremt kunderne skal kunne handle i byens butikker. Samtidig er det pålagt, at parkerede biler skal holde en afstand af 10 m fra gadehjørner. Hvad begrundelsen er, er for mig uvist; men hvis den er, at store biler, f. eks. brandbiler, skal kunne komme uhindret om hjørnerne, burde man lægge slæbekurven for disse køretøjer til grund, i stedet for bare at pålægge de 10 m. Før i tiden var der i øvrigt forskel på afstanden til vejudmundinger og til overkørsler. Det er der ikke mere. Nu er det imidlertid sådan, at Kommunen tillader hensættelse i halve år af store containere og andet entreprenørmateriel på 10 m strækningerne, som endda er afmærkede med gule striber, så derfor kan sikkerhedshensynet ikke ligge til grund for bestemmelsen om afstand til gadehjørner; men hvad gør så?

Noget af det sidste ny er, at der er blevet indført særskilte p-pladser til "delebiler", så her kan byens borgere heller ikke parkere, hvis de ikke har delebillicens. At man i lang tid har opereret med handicappladser, det kan enhver forstå; men delebilpladser? I det halve år der har været 2 delebilpladser i Svinget på Amagerbro N., har der kun 2 gange holdt én bil parkeret, og det opfattes som simpel chikane mod områdets beboere. Man finder det bestemt urimeligt, at delebilejere skal favoriseres på bekostning af alle andre borgere.

Sideløbende med disse tiltag har Kommunen indført afgifter på snart sagt alle former for parkering. I den indre by er der automater, hvori de parkerende bilejere skal lægge formuer. I de nære boligområder i Brokvartererne er de fastboende blevet pålagt en årlig parkeringsafgift begrundet i, at de skal kunne parkere i nærheden af boligen. Fair nok; men nu er man i gang med at indføre et sindrigt parkeringsafgiftsystem, som tillader alle at parkere, bare de betaler, så nu er det blevet vanskeligere at finde en p-plads, siger folk, som bor i de områder, hvor det nye system er blevet gennemført. For at afhjælpe dette agter Københavns Kommune at bygge en række underjordiske parkeringsanlæg, som vil komme til at koste "det hvide ud af øjnene" i stedet for at udnytte de tilgængelige arealer mere effektivt, selvfølgelig under hensyn til byens nærrekreative arealer. Alene i Svinget har Kommunen sløjfet 16 p-pladser, da Svinget overgik fra at være privat fællesvej til offentlig vej.

> **Hvad hjælper det at anlægge en undergrundsringbane, så længe der ad motorvejene pumpes enorme bilmængder ind til byen hver eneste morgen**

De to delebil P-pladser som aldrig bliver anvendt.

Begrundelsen for alt dette er tilsyneladende ikke, at der skal skabes ordnede forhold for parkering i byen, hvad der ellers er et godt formål. Begrundelsen er, at man fra Kommunens side vil have bilerne ud af byen i miljøets hellige navn.
Holder begrundelsen så? Parkeringsafgifterne vælter ind i kommunekassen i en størrelsesorden af ikke under 120 millioner kr. om året, hvilket et effektivt og i øvrigt dygtigt parkeringsvagtkorps søger for. Man undlader endda ikke at opkræve afgift ved brug af dankort i de nye automater.

Det må vel i disse skattestoptider siges at være et kærkomment plus på indtægtssiden for en betrængt kommune!

Ville man fra Kommunens side gøre noget for miljøet ved at mindske trafikken i København, burde man styrke den kollektive trafik fra byens omegn bl.a. gennem anlæggelse af parkeringsanlæg i byens udkant, som betjenes af radialbaner, så man undgik den enorme motorvejstrafik ind i bykernen. Hvad hjælper det at anlægge en undergrundsringbane, så længe der ad motorvejene pumpes enorme bilmængder ind til byen hver eneste morgen. Den kollektive trafik styrkes ikke ved at nedlægge busruter som linjerne 19 og 250, som det er varslet.

Desværre må konklusionen blive, at parkeringsordningen i København er blevet en pengemaskine, udelukkende med det formål at styrke kommunekassen.

Flemming Lehrmann
fhv. stadsingeniør

For men – who dare

Mænd skal have en maskulin frisure.

I midten af Sankt Peders Stræde har den kun 22-årige Kristina åbnet sin egen frisørsalon for herrer.

Kristina kommer oprindelig fra Esbjerg, men er ved et tilfælde havnet i København, hvor hun har åbnet sin egen maskuline frisørsalon for mænd i det gamle latinerkvarter. Egentligt var det for at finde en lejlighed i København, men annoncen for den spændende toetagers forretning tiltrak hendes opmærksomhed.

Grunden til, at Kristina har specialiseret sig inden for herreområdet, er som hun selv fortæller: et fantastisk område, som er i konstant udvikling, der er mange frisurer og behandlingsformer i luften på samme tid.

Mænd kan indimellem være lidt konservative med deres frisurer, det vil Kristina gerne være med til at ændre, så ud over vask og klipning tilbyder hun også totalfarvning af håret eller blot med striber, samt farvning af vipper og bryn, især det sidste har mange fundet ud af, at de også kan tillade sig.
I salonen anvendes der kun produkter fra American CREW, som Kristina finder meget maskulin. Det er en meget bred serie, der passer til alle aldersgrupper, noget hun også praktiser i sine klipninger.
Som noget helt nyt har Kristina også valgt utraditionelle åbningstider, fx om tirsdagen åbner salonen klokken 6:30, og om torsdagen lukker hun først klokken 21:00.
p.s.

Tekst: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug

OG Koldby

Hvis man er på udkig efter en helt unik accessory, så er det værd at slå vejen forbi Koldby Optik på Østerbro.

Peter Koldby, som er indehaver af de to butikker af samme navn, har netop startet et samarbejde med de berømte brillemagere hos Oliver Goldsmith i London.
Claire Goldsmith er fjerde generation i firmaet og er for nyligt begyndte at fremstille de klassiske designs igen.
Det var hendes oldefar, som i 1920'erne fandt ud af, at der fandtes et helt nyt materiale, kaldet plastik. Han byttede sig hos nabofirmaet til tre plader i tre farver og begyndte at skabe solbriller, hvis lige verden aldrig havde set før.
Efterhånden voksede firmaet og skabte de bl.a. solbriller til Dior før de gjorde det selv.
Blandt de berømte bærere af solbrillerne kan nævnes Audrey Hepburn, Prinsesse Diana og John Lennon. Solbrillerne har prydet forsider på magasiner som Vogue og Vanity Fair utallige gange.

Idag fremstilles solbrillerne altså igen. Efter endt uddannelse kom Claire til sin onkel og sagde, at nu var hun klar til at lave solbriller. Onklen, som lå inde med alle de originale designs overvåger i dag nøje Claires tegninger og prototyper, og tøver ikke med at sige fra hvis ikke de lever op til originalerne.
Solbrillerne fremstilles i dag i Japan. Claire rejste verden rundt for at finde et firma, der kunne præstere den kvalitet, som hun ikke ville gå på kompromis med.
Hos OG i London kan man dog stadig lave solbriller i hånden og derfor tilbyder de også custom made briller. Man har mulighed for, mod en passende sum naturligvis, at vælge farve, design, materiale for virkelig at få noget, som ingen andre har –og det er jo et must for enhver kvinde.

Claire Goldsmith sammen med Peter Koldby ved præsentationen af solbrillerne.

Alt dette er nu tilgængeligt for os danskere hos Koldby Optik. Det er bestemt værd at kigge forbi, hvis man skal forkæles. Priserne starter fra 2750,-

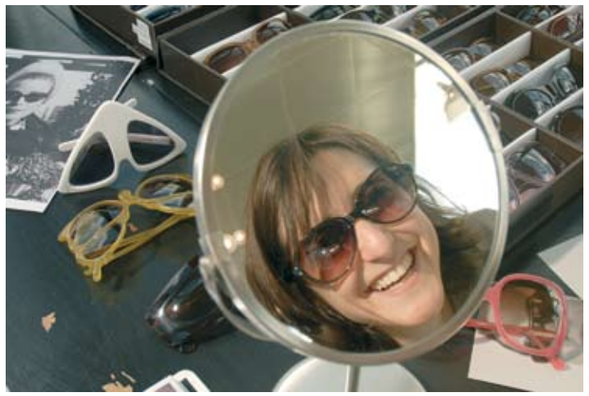

JWLS BY K
WEB SHOP MED LÆKRE, HÅNDLAVEDE SMYKKER PÅ:
WWW.JWLS.DK

Det lille Apotek
Er stedet hvis man ønsker, hygge nostalgi og god dansk mad.
frokost fra 89-
aften menu fra 98-
Store Kannikestræde 15
Telefon 33125606
www.det lille apotek. dk

RESTAURANT PHILIPPE
Fransk brasserie -når det er bedst!
3-RETTERS MENU
Fiskepanaché med frisk basilikum og salat
Kalvemedaillon med hvid svampesauce og sæsonens grønsager
Chokolademousse
Kr. 285,-
Gråbrødre Torv 2 - København K
Telefon 33 32 92 92
info@philippe.dk - www.philippe.dk

Tekst: Flemming Lehrmann
Foto: Kirstine Ploug, DJ

Rømerdal

Nede for enden af Vester Voldgade i nr. 110 og over for Fæstningens Materielgård ligger der en værktøjsforretning: Rømerdal Værktøj.

Kim hviser specialværktøj til Per Mauritzen fra firmaet Thurah.

Har man den holdning, at værktøj er bare værktøj og noget, som desværre er nødvendigt, hvis man skal knalde et billede op på væggen, eller noget man skal bruge, når køkkenvasken er stoppet, så er det ikke i Vester Voldgade, der skal gøres indkøb. Den slags værktøj fås billigere og i en tilstrækkelig ringe kvalitet nede om hjørnet hos den lokale isenkræmmer.
Er man derimod ude efter kvalitetsværktøj, så er Rømerdal så absolut et besøg værd.

Rømerdal Værktøj, eller som det officielt hedder: Poul Rømerdal & Co, blev grundlagt i 1931 af Poul Rømerdal. Forretningen lå dengang på Halmtorvet. Først i 2000 flyttede man ned i Vester Voldgade. Nu er det tredje generation, nemlig Kim Rømerdal, der står for denne exceptionelle virksomhed.
Har man interesse for den finere mekanik, det være sig veteranbiler, motorer, maskiner eller både, og der kan være mange andre emner, så er det hos Rømerdal, man skal finde sit værktøj, også hvis man lige står og mangler et stykke specialværktøj, for her fås alt, hvad hjertet kan begære. Er værktøjet så specielt, at det umuligt kan være lagervare, så er Rømerdal dem, der er eksperter i at få det fremstillet. Her fås snittappe og skærebakker til engelske tommegevind, her fås rivaler og nøgler, og for at kunne løse specielle opgaver har Rømerdal alliieret sig med en maskinfabrik i København, som kan fremstille specialværktøjer efter opgave i enkeltstyk eller i små serier.

Det er ikke alene værktøj, Rømerdal er leveringsdygtig i. Her kan man købe SKF kuglelejer og måleinstrumenter, svejsemaskiner og elektroder. Mangler der en drejebænk hjemme i kælderen, er firmaet også leveringdygtigt, og det med maskiner i fornemste kvalitet. Når man har set, hvad dette firma formår, kan man bedre forstå, hvorfor kundekredsen omfatter så fornemme institutioner som Risø, Tivoli, Nationalmuseet og Rigspolitiet, for alle er de foretagender, der kræver den bedste kvalitet.

Som gammel maskiningeniør havde undertegnede en utrolig stor fornøjelse af at aflægge firmaet et besøg. Fra min praktikanttid i DSB's centralværksteder og på Orlogsværftet, havde jeg fra bunden erfaret, hvor stor en betydning det har, at stå med et ordentligt stykke værktøj i hånden, for netop disse virksomheder var kendt for deres høje kvalitetskrav, og det var en oplevelse af de fine at erfare, at der stadig findes steder, hvor kvaliteten er i højsædet.

paradis
Vandkunsten 6 - Kbh. K. - Tlf. 35 35 79 06
Vores åbningstider: 12:00-22:00

Dansk smørrebrød serveret i nye, friske omgivelser
M
THE BAR & RESTAURANT - M
Restaurant M
Store Kongensgade 56
Tlf. 33 15 85 77
www.restaurant-m.dk
Man-lør 11:30-16:00
Åbningstiderne udvides gerne til private selskaber.
Vi leverer også ud af huset.

Foto: Henrik Ploug
Tekst: Per Stisen

Melrose Avenue

Melrose Avenue i midten af København.

LA's cooleste hippiegade er ikke flyttet ind i midten af København - kun næsten. På hjørnet af Badstuestræde og Brolæggerstræde har Lise Sin Andersen åbnet en helt speciel forretning.

Melrose Avenue er en af de sejeste genbrugsforretninger; her handles med alverdens ting og sager fra USA, Kitsch or Cool stuff, U name it.
Her finder man skilte, magneter, modelbiler, krus, dåser, stickers og meget mere, alt sammen typisk amerikansk.

Ting med kendte afbilledet, fx Elvis, Marilyn Monroe, Betty Boop, Bettie Page, eller gamle amerikanske biler såsom Cadillac, Chevrolet, Pontiac, Harley Davidson, Ford osv.
Alt dette samt brugte Hawaiiskjorter, prom dresses, små møbler, gammelt legetøj, er det, man møder, når man går ned i den lille kælderforretning på hjørnet af Badstuestræde og Brolæggerstræde, få meter fra Strøget.
Alt i forretningen er importeret direkte fra USA, hovedsageligt selvfølgelig fra Los Angeles, hvor Lise rejser over mindst 4-5 gange om året for at finde nye ting til forretningen. Har man specielle ønsker, kan man få Lise til at fungere som ens egen personlige »indkøbschef«.
Lise åbner også snart webshop på adressen melroseavenue.dk

RESTAURANT KRONBORG

ÆGTE *klassisk*
DANSK FROKOST
restaurant Kronborg
Brolæggerstræde 12
Tel 33 13 07 08
også mulighed for
private selskaber og arrangementer

Tvermoesgaard
Tværen
Restaurant & Vinstue
Frokost- og aftenrestaurant med klassiske danske retter
Restaurant Tvermoesgaard
Rosengaarden 12 • 1174 Kbh. K. • Tlf: 3312 6578

NY YORK
skønhedsklinik
10 % på alle behandlinger
i juni måned
ved fremvisning af reklamen
- fratrækkes ved kassen.

Dame klip	399 kr.	Ansigtsbeh. fra	395 kr.
Herre klip	299 kr.	Voksbeh. fra	105 kr
Striber fra	595 kr.	Franske negle	399 kr.

Åbningstider :
Mandag lukket
Tirsdag til fredag 10-18
Lørdag 12-18

Ny York
Kompagnistræde 37 kld
1208 Kbh. K.
Tlf. 33 12 38 37

www.ny-york.dk

Ethan Lindhardt

Ny eksklusiv juvelerforretning med unikasmykker i 18 karats guld med smukke ædelstene og brillanter er åbnet i Admiralgade.

Ethan Lindhardt er juveler og smykkekunstner. Han er født i Thailand og opvokset på en rubinmine ved byen Chanthaburi, der ligger i den sydøstlige del af Thailand.

Ethan i forretningen hvor han viser de eksklusinesmykker. Foto: HP

Efter endt universitetsuddannelse var han for 9 år siden bestyrer af en af Bangkoks mest kendte ure- og smykkeforretninger.

Kærligheden bragte ham til Danmark. Han måtte som »indvandrer« begyndte helt forfra. Lære dansk og tage en ny uddannelse. Ethan valgte at blive guldsmed og var heldig at få en læreplads hos Georg Jensen. Her afsluttede han guldsmedeuddannelsen primo 2006 med bronzemedalje.

I 2005 modtog Ethan Kunsthåndværkerprisens bronzemedalje som årets guldsmed for et smukt halssmykke og i 2006 sølvmedalje for nogle meget smukke ørestikker.

Nu er Ethan Lindhardts drøm om egen butik gået i opfyldelse med åbningen af forretningen i Admiralgade.
Med sine smykker ønsker Ethan frem for alt enkelhed med elegance, de må ikke virke pralende, men understrege personligheden hos den, der bærer smykket.

Bestillingsarbejder foregår altid i dialog med kunden om ønsker og behov, hvor Ethan meget gerne øser af sin store viden inden for valg af design og ædelstene.
At tænke globalt, når man designer smykker, kan måske lyde mærkeligt, men dette sker hver gang Ethan skaber et nyt smykke. Det skal ikke alene passe til de hjemlige forhold, men kunne bæres uden for Danmarks grænser. Derfor deltager han med jævne mellemrum i store internationale udstillinger, seminarer mm.
p.s.

TOLDBOD BODEGA
WWW.TOLDBOD-BODEGA.DK
Esplanaden 4 - 1263 København K
Tlf. 33 12 93 31

Nyboder Boghandel & Antikvariat
Store Kongensgade 114
1264 København K.
Tlf. 33 32 33 20
nyboder@bogpost.dk

Bøger i tre etager

Førende specialister i
militaria
søfart
biler/busser/tog
fly

De faxer - vi bringer !
ØL - VAND - SPIRETUS - TOBAK
STORE KONGENSGADE VINHANDEL
Store Kongensgade 89 - 1254 København K.
Tlf. / fax : 33 15 38 10

Copenhagen Jazz Festival
July 6-15, 2007

Jan Garbarek Group, Joshua Redman + Kenny Garrett, Zawinul Syndicate, Natacha Atlas, McCoy Tyner Trio, Medeski Scofield Martin & Wood, Bajofondo Tangoclub, George Clinton & The P-funk All Stars, Mavis Staples, Eliane Elias Group, Fred Frith, Kimmo Pohjonen, Bojan Z, Yellowjackets, Ginman feat. Jimmy Jørgensen, Stefano Bollani, Kurt Elling Quartet, Joey DeFrancesco Trio, Tower of Power, Maceo Parker, Ramsey Lewis

og mange, mange flere...

Billetter og info:
www.jazzfestival.dk

Hovedsponsor Copenhagen Jazz Festival '07:
Nordea Danmark-fonden